

Jarmilla Hrusková

weeft Guba-kleden met lontwol

De reden dat we op zoek gingen naar deze specifieke weefsels is een plaatje van een kleed met een lange, vlossige pool in een oud toeristisch krantje. De schrijver van de begeleidende tekst geeft de kleden de naam “Guba” en vermeldt dat in de provincies Gemer en Zemplín vroeger warme poolstof gemaakt werd om als mantel voor herders en voerlui te dienen.

In zijn oorspronkelijke vorm zal de Guba met de poolzijde op het lichaam gedragen zijn. De toepassing als vloerkleed moet van recenter datum zijn.

Goed bekeken is de Guba een eenvoudig product in een simpele weeftechniek met eerlijke materialen. De uitstraling is gezellig en “hip” en het maken ervan kost relatief weinig tijd. Uiterst geschikt dus om ook zelf eens te proberen.

Het resultaat lijkt op het eerste gezicht op de Griekse Flokati-tapijten die in de jaren zeventig zo populair waren. Bij die kleden is de rugzijde vervilt; dat is niet zo bij de Guba-kleden.

Een tengere blonde vrouw doet de deur open. We staan voor een modern huis op een heuvel in een klein dorp, Klenovec, midden in de provincie Gemer in Centraal-Slowakije. De vrouw neemt ons mee naar een werkkamer achterin de gang, een soort kelderruimte onder de grond. Daar staat een groot, stalen weefgetouw met twee schachten en een hangend riet. Op de grond liggen twee stapels hoogpolige kleden. Dát zijn dus de Guba-kleden die we zoeken.

De vrouw heet Jarmilla Hrusková. Naast Guba-kleden maakt ze ook wandkleden in een vrije techniek. Vol trots laat ze ons een foto zien van zichzelf en haar werk in een expositie in New York. In een lijstje aan de wand hangt haar meesterweverdiploma van ÚL'UV (de landelijke organisatie voor kwaliteitshandwerk). Wat jammer dat we geen woord kunnen wisselen.

